

[Bertel Dahlgaard.]

at selv det forhold, det ærede medlem fremdrog, er der gjort opmærksom på i bemærkningerne til lovforslagets §§ 1 og 2, idet der her udtrykkeligt står, at afgiften beregnes af det løbende års nettoindtægt, og nettoindtægten defineres som apotekets overskud, forinden apotekerafgiften er udredet. Det ærede medlem gav i denne forbindelse tilkende en mistænksomhed med hensyn til, om der skulle være — jeg ved ikke, hvad det var for et udtryk, det ærede medlem brugte — mus i foretagendet.

Nu vil jeg sige, at mistænksomhed kan være godt, men man skal ikke være mistænksom på alle områder, og navnlig forekommer det mig, at når det ærede medlem ved, at jeg har været med til i kommissionen at bifalde denne ændring, skulle det være tilstrækkelig garanti for det ærede medlem for, at man ikke har villet — det ærede medlem brugte det grimme ord — luske noget igennem med henblik på en kommende skattereform. Det ærede medlem ved godt, at det ville jeg ud fra mine betragtninger ikke have nogen interesse i.

Men det er også indlysende, at disse bestemmelser har en ganske saglig motivering. For det første er de motiveret med, som der står i betænkningen, at man fremtidig skal beregne afgifterne på grundlag af det løbende år, således at det altså ikke er bekendt på det tidspunkt, da afgiften skal beregnes, hvilke fradrag der skulle ske. Men dertil kommer det andet forhold, som for så vidt er mere afgørende, og det er, at ærede medlemmer — det gælder også det ærede medlem hr. Poul Claussen — selvfølgelig ikke må henfalde til den betragtning, at man skulle kunne sammenligne dette principielle spørgsmål med det tilsvarende spørgsmål, der foreligger med hensyn til skattespørgsmålet, adgangen til at fradrage skatten i den opgivne indtægt.

Jeg minder om, at apotekerafgiften ikke er en skat, det er en betaling for et privilegium, og jeg gør opmærksom på, at dette privilegium er samfundets eje. Det vil sige, at enhver apotekerordning, der vil bygge på et retfærdigt og rationelt grundlag, må bygge på, at det, som et apotekerprivilegium giver udover dækning af normale omkostninger og en rimelig og god driftslederløn, er privilegiets værdi, som samfundet ejer. Det er klart, at denne privilegiets værdi er ganske overordentlig stor for de største apoteker, og derfor må man nødvendigvis herigennem komme op på en meget høj afgiftssats for dem. Jeg tror, at det i sandhed er i de pågældende apotekers egen interesse, at man ikke skal

opretholde den hidtidige ordning, hvorved man ville komme op på ganske eksorbitant høje afgiftssatser, og jeg er også overbevist om, at når vi kommer til at tale om det forhold i et udvalg, vil man indrømme, at noget sådant vanskeligt kan opretholdes.

Når jeg har pointeret så stærkt, at denne betragtning er grundlaget for enhver apotekerordning her i landet, er det, fordi jeg gerne vil have lejlighed til at sige — og det er ikke sagt af uvenlighed overfor farmacien eller apotekerne, som jeg personlig gerne vil bidrage mest muligt til at skabe en gunstig fremtid for —, at jeg mener, det er indlysende, at hvis man ikke fulgte denne betragtning, ville en stærk agitation hurtigt sætte ind for at socialisere apotekervæsenet. Dersom man ikke skelner skarpt imellem, hvad der er den øjeblikkelige privilegieindehavers retmæssige område, og hvad der er samfundets eje, ville selvfølgelig privatdriften af apotekervæsenet ikke kunne opretholdes. Dette beder jeg erindret i alle kredse, også i alle apotekerkredse.

I denne forbindelse må jeg måske have lov til med henblik på den indkomstudlignende virkning, som dette lovforslag vil få, at nævne enkelte tal. Jeg er ikke tilhænger af nivellering på ethvert område, men der er visse områder, hvor nivellering er retfærdig og nødvendig. Hvis man tager de oplysninger, der foreligger i de offentliggjorte beretninger om apotekernes driftsforhold for 1946 — det er det sidste år, der foreligger offentlig beretning for —, vil man se, at af de 346 danske apoteker var der 96, der havde en indtægt på under 15 000 kr., 147, der havde en indtægt på mellem 15 000 og 30 000 kr., 80, der havde en indtægt på mellem 30 000 og 45 000 kr., 16, der havde en indtægt på mellem 45 000 og 60 000 kr., og 7, der havde en indtægt på over 60 000 kr. Det er i et år, for hvilket indtægtsforholdene ligger betydeligt under de foregående års. Jeg tror, at næsten alle danske apotekere vil være enige om, at det er rigtigt, der nu sker en forskydning henimod midten fra yderfløjene.

I anledning af det ærede medlem hr. Poul Claussens bemærkninger om de vanskeligere kår, apotekerne er inde under, må jeg måske sige, at jeg tror, det er meget uheldigt, hvis man her i tinget fremdrager disse ugunstigere forhold, og navnlig hvis det er en apoteker, der gør det; uden samtidig at nævne, hvad der taler i den anden retning. Det er jo apotekskommissionens opgave at tage hensyn til alle forhold, og man skal helst undgå ensidighed, og når det ærede medlem fremdrager disse tal, bliver det nødvendigt